

Hüüdja Hääl

Mai 2020

Jumala Sõna kuukiri

„Vaim on see, kes elustab... Sõnad, mis ma teile olen rääkinud, on vaim ja elu.” Jh 6:63

**Kui me loodame Kristuse peale üksnes selles elus,
siis me oleme kõigist inimestest armetumad.**

1Kr 15:19

Parim, meeldivam on ees! Saame näha kuningat palgest palgesse ja siis olla „alati Issanda juures”. Või kas peaksime uskuma teda, kui ta räägib praeguse hetke väärtustest ja mitte uskuma teda, kui ta räägib tulevasesest aust? Jumal selle eest hoidku! Kui kõik kristlased peaksid meeles ka seda kohta! Ja nüüd: kui vaid oleksime valmis ja valvel ning meil oleks õli lampides, kui kaigub hüüd: „Vaata peigmees tuleb!”

CARL OLOF ROSENIUS

SISU

Fr. Mangs. RAHVAS	
ÄRKAMAS XIX.....	3
S. Wigglesworth. TÄIS PÜHA	
VAIMU.....	8
J. Meyer. PROOVILEPANEK.....	14
C. Leaf. UUENDA OMA	
MEELED III.....	22
KARANTIINIÄRATUS.....	29
Ch. E. Newbold Jr. KUULEKUS	32

Hüüdja Hää

Jumala sõna kuukiri.
Tellimisindeks 78 237
Nr. 5 (380) 2020.
Kolmekümne esimene aastakäik.
Toimetaja HEIKI PÕLDARU
tel 5545044
Toimetuse postiaadress:
Imavere, 72401, Järvamaa
MTÜ Hüüdja Hää
a/a EE732200221004116193

Süüdja Sääl

Parandage meelt, sest taevariik on lähedal.
Jeesus tuleb varsti.

MAI

Nr 5 (380)

2020

Rahvas ärkamas XIX

Mida Jumal mõtles?

Drottningholmi nimeline laev oli just randunud New Yorgi sadamakai ääres. Meie taga oli ohtlik reis läbi talvetormide ja pimeduse. Esmalt piki Norra läänerannikut Nordkapi suunas peaaegu poole teeni ja siis otse läände. Nii et keegi peale meeskonna ei teadnud, kas oli Island laevast paremal või vasemal pool. Kord-korralt olid erinevate rahvaste sõjalaevade peatusmärguanded katkestanud meie reisi, laevade, mis treenitud vahikoerte kombel valvasid Skandinaavia ja Põhja-Ameerika vahelisi vesi. Oli sõda.

Seda oli näha ka reisijate nimekirjas, kus oli kõikvõimalikke nimesid, alates lihtsast Anderssonist kuni sellisteni, mida ei riskinud proovida hääldada, et keel ei läheks sõlme. Suurem osa reisijatest olid põgenikud, kellel rohkem või vähem pingelistes olukordades oli õnnestunud põigata üle piiri naabermaale ja põgeneda Skandinaaviasse. Nüüd olid nad reisiril lõplikku turvapaika Vabaduse kuninganna kroonitud pea varjus.

Teiste laeval viibijate hulgas oli keegi juudi rabi Poolast. Mõni kuu varem oli tema kodumaa jagatud kaheks ja kuna kumbki pool polnud rabile turvaline, suundus ta Ameerikasse.

Reisil ei olnud temast midagi näha. Isegi saksa juut, kes istus söögisaalis samas lauas kus mina, ei tundunud teadvat kogu rabi olemasolust meie ujuvas hotellis. Võimalik, et ta oli merehaige. Või et ta lihtsalt armastas üksindust rohkem kui kirjut seltskonda, kellesse kuulus inimesi enamikust Euroopa maadest.

Kuna nii paljud rahvused olid laeval esindatud, oli rannakail ootav jõuk üleilmsem ja kirjum, kes kunagi võis olla vastu võtmas skandinaavlaste laeva teisel pool Atlandit.

Esimeste maaleminejate hulgas oli rabi. Ta ei käinud ise, vaid paar tugevat laevameest kandis teda puhketoolis. Võib-olla oli ta nii haige, et seetõttu ei suutnud kõndida, kuid võis olla ka nii, et tema positsioon nõudis seda liigset tegevust. Ma ei tea.

Mõned sajad mehed, rabi hõimukaaslased ja ususõbrad, olid kogunenud sadamakaile tervitama tema saabumist. Need väikesekasvulised tumedaverelised inimesed olid liikuv hulk. Neil oluks nagu elekter ihus ja politseil oli piisavalt suur vaev hoida neid

kontrolli all.

Ometi õnnestus see kuni selleni, kui rabi ilmus nähtavale laeva pardal. Siis puhkes all politseiketi taga olevas inimhulgas raju torm. Mitmed sajad suud, võib-olla oli neid tuhandeid, tõstsid ühiselt tervitushüüu puhketoolis istuva rabi auks. Võõra keele ja suure häälevaru tõttu kostus see kõrvades tõelise sõjahüüuna. Samal sekundil murdus politseikett ning tume keevaline habemetes mass sööstis laevatrepile ja kai servale käega katsutavalt tervitama vaimuliku peamehe saabumist.

Kestis hulka aega, enne kui politsei sai taastada korra segaduses ja avada liikumistee laeva teistele reisijatele. Seisin piirde äärele nõjatudes ja jälgides etendust mõtlesin: seal all rannakail puikles elavhõbeda taoliselt killuke Jumala omandrahvast.

Täiesti tahtmatult ja ootamatult tõusis minu sees esile küsimus: mida mõtles Jumal, kui ta tegi selle rahva oma eriliseks rahvaks?

Enne kui räägin rohkem oma mõtisklustest Drottningholmi piirde ääres, pean mainima, et alates sellest, kui

sain kristlaseks – võib-olla isegi varem, – on olnud juudi rahval koht minu südames. Sellel tundel on oma teatud põhjus.

See on Jumala omandrahvas, välja valitud juba ligi 4000 aastat tagasi. See on olnud ilmutuse rahvas enne kõiki teisi rahvaid maa peal. Selle hulgast tõusid prohvetid. See andis meile Piibli ja nende keskelt ilmus Messias, minu ja kogu maailma Päästja.

Oleks tõesti imekspandav, kui minul ei oleks erilisi tundeid selle rahva suhtes, eriti kui Jumalal on selle jaoks veel eriline ülesanne. Ta on säästnud neid mitte ainult selleks, et anda neile kannatada eba-inimlikke ja üliinimlikke kannatusi, vaid ka armuvaimu valamiseks nende peale tulevastel päevadel, et avada nende silmi nägema töötatud Messiat, Naatsareti Jeesust.

Et seda oodatavat nägemust ei ole alati kerge olnud säilitada ega rakendada praktikas iga sündinud juudi isikus, on iseasi. Vahel on mul olnud kiusatus saada norivaks ja arvustavaks ning midagi taolist hiilis minu olemusse ka seistes kai ääres,

vaadates lainetavat inimhulka laevaparda all.

„Jumal, mida Sa mõtlesid, kui tegid selle rahva oma rahvaks? Miks ei valinud Sa selle asemel kedagi teist?” See rahvas ei olnud rohkem valmis Sinule kuuletuma kui teised rahvad. See ei olnud õiglasem, toredam ega meeldivam kui teised rahvused. See ei palunud Sinult armu, et suuta kõndida Sinu tahte teel. Kuid ometi valisid Sa selle. Sina tegid nemad ilmutuse rahvaks enne teisi rahvaid. Sa raiskasid rohkem hoolekannet sellele rahvale kui kellelegi teisele ja Sina andsid oma ainsa Poja astuma alla selle keskele, et näha teda valesti mõistetuna, temale vastupanu osutatavana ning ristilööduna. Miks Sa valisid selle rahva?”

Loomulikult ei saanud ma oma küsimustele vastust. Ega see kaua vaevanud minu meeli, kuigi jäin ilma vastuseta. Selle peletas uus küsimus, palju läbitungivam ja jultunum: „Mida sa mõtlesid, kui Sa valisid minu?”

See küsimus lõi nagu välgu mu südamesse. See sundis mind hetkeks pöörama oma silmad ära pildilt, mis ikka

elas ja liikus mõne meetri kaugusel. See pani minu hindava vaate tulipunkti ja selleks oli minust endast piisavalt ja küllalt. Ma ei suutnud mõelda rabile ega sellele pidutsevale inimhulgale. Ma pidin laskma uue küsimuste seeria liikuda läbi oma aju.

„Jumal, mida Sa mõtlesid, kui Sa valisid minu? Ma ei olnud vagam kui minu vend liha poolest. Vastupidi – Sa ei saanud loota minule rohkem kui Sa oleksid võinud loota teistele. Ja siiski valisid Sa minu. Esmalt ei otsinud mina Sind, vaid Sina otsisid mind. Sinu otsimine sundis mind peatuma ja mõtlema, ma ei saanud lasta Sul mööduda.

Minu sõbrad jätkasid vana teed – ilma Sinuta. Nende hinged olid sama väärtuslikud nagu minul ning sama suure ohvri oled andnud ka nende päästeks, nagu minu eest. Nemad jätkasid endist elu, kui mina selle asemel olin peaaegu sunnitud saama kristlaseks.

Miks Jumal tegi seda? Ma ei tea. Mina ei palunud Jumalalt ülesannet tema riigis, vähemalt mitte seda, mille sain. Ma kartsin seda

peaaegu nagu surma. Kuid jälle tegutses Jumal ja viis mu kohta, kuhu ma ei tahtnud, ning juhtis mu sellesse tegevusse, millest hiljem sai minu elu kutsumus. Miks ta tegi seda? Ka seda ma ei tea. On aastad kulunud sellest, kui Issand esimest korda asetus mu teele. Ma ei julge väita end alati olnud ustav sellele pühale kutsumusele. Olen rohkem kui korra olnud sõnakuulmatu Issanda korraldustele ja kõikunud otsustavate ülesannete ees. Tema Püha Vaim ei ole igal sekundil saanud olla minu meeli valitseva jõuna. Ega ole tema tahe olnud igal hetkel minu käsuks. Ma ei ole alati suutnud vaadata ligimest Issanda silmadega ega ole lubanud tema armastusel minu kaudu neid armastada. Vahel olen olnud külm ja kritiseeriv ning vahel olen jooksnud oma rada isegi mõtlemata, et tee oli minu oma.

Seda kõike teadis Jumal enne, kui ta mu valis. Ta teadis iga korda, kui olen kurvastanud tema Püha Vaimu ja piiranud tema kavatsusi oma elu suhtes. Ta teadis juba eelnevalt vajadust kord korrald kasutada jõudu, et saada

mind küllalt vaikseks kuulama ja piisavalt alandlikuks kuuletuma. Ometi julges ta alustada seda tööd. Kõigele vaatamata, mida ta minust teadis, julges ta kutsuda minu oma saadikuks.

See süttis nagu välgusärvatusena minu hingesilmades, seistes seal Drottningholmi tekil rahutu inimhulga ümbritsetuna. Ma sain oma küsimustele vastuseid sama vähe, kui sain vastuse küsimusele, miks Jumal valis juudid. Ma ei ole veelgi saanud sellele vastust. Ühtegi teist vastust peale selle, mida kohtan Roomlaste 9. peatükis:

„Ma halastan, kellele ma halastan, ja heidan armu, kellele ma heidan armu.” Nõnda siis ei sõltu see inimese tahtest ega pingutusest, vaid Jumalast, kes halastab.” Ja sellest piisab.

Siiski pean avama oma südame ja ütlema veel üht, enne kui asetan sulle käest. Üksnes Jumala ustavus on põhjuseks sellele, et side minu ja tema vahel ei ole katkenud. Kui kord jõuan kohale, ei saa olla kübetki enesekiitlemist, millele vaadata. Ma ei kahetse midagi nii, nagu neid aegu, kui mingil põhjusel olen

sattunud Jumala kesksest tahtest väljapoole. Inimelu on nii lühike, see on kohutavalt lühike, ega ole meil ressursi olla keegi muu, kui täielikult kasutuskõlbulik Issanda teenistuses. Kõigist kuldsetest võimalustest, mida saame töötades Jumala kasuks, ei tule ükski meie juurde kahte korda. Kui see meid tabab, tuleb sellest haarata just sellel hetkel, kui see sööstab meist mööda, sest järgneval sekundil on see meie selja taga ega pöördu tagasi mitte kunagi, isegi igavikus mitte.

Jah, see tuleb tagasi. Viimastel päevadel, kui me peame Issanda palge ees andma aru mitte ainult sellest, mida oleme teinud, vaid ka sellest, mida me ei ole teinud.

Need vilksatused inimestest võitluse kuumuses on pandud paberile lootuses, et mõni otsiv hing saaks nendest juhatust päästetele. Võib-olla äratavad need ka kelleski uue innukuse panustama imelismasse kõikidest ülesandest: võitma inimesi Jumalale.

FRANK MANGS

Täis Püha Vaimu

Jeesus ütles: „Ära karda, usu ainult!” (Mk 5:36). Inimesed, kes Jumalale meeldivad, on need, kes asuvad kõigutamatult Tema Sõna alusel. Jumalal ei ole midagi kahtleja jaoks, sest *„selline inimene ärgu ometi arvaku, et ta midagi saab Issandalt”* (Jk 1:7). Sellepärast soovin, et laseme selle salmi sügavale oma südamesse, kuni see tungib meie olemuse igasse varjundisse: „Usu ainult!” Me teame ometi, et „kõik on võimalik” (Mt 19:26). „Usu ainult.”

Jumalal on plaan iga inimese elu jaoks ja kui meie kavatsame teisiti, kaotame oma elu kõige suurema kavandi! Ühtegi möödunud päevadest ei saa võrrelda käesoleva hetkega ega käesolevat hetke võrrelda tulevikuga, sest tulevik peab olema nii täis pühasid ootusi, et meist saavad elavad tuleleegid Jumalale. Jumal ei mõelnud, et Tema rahvas oleks tavaline ja argipäevane. Selle asemel Ta kavandas, et see põleks tules Temale, teadlikuna

Tema jumalikust väest, ja mõistes, et risti au räägib tulevasesest kroonist.

Jutustus Stefanosest

Jumal on andnud minule erilise teksti jagamiseks:

„Aga neil päevil, kui jüngerite arv kasvas, hakkasid kreekakeelsed juudid nuri-sema heebrea keelt kõnelevate vastu, et igapäevases abimises jäetakse nende lesed kahe silma vahele. Siis kutsusid need kaksteist kokku jüngerite kogu ning ütlesid: „See ei sobi, et me Jumala sõna kõrvale jättes hoolitsemise toidulaudade eest. Vennad, vaadake endi seast seitse meest, kellel on hea maine ja kes on täis Vaimu ja tarkust, et me võiksime nemad seada sellesse ametisse... See kõne meeldis tervele kogukonnale. Ja nad valisid Stefanose, mehe täis usku ja Püha Vaimu, ja Filippuse ja Prokoroose ja Nikanori ja Timoni ja Parmenase ja Nikolaose, juudi usku pöördunud antiooklase” (Ap 6:1-3,5).

Alkoguduse päevil olid jüngrid igas mõttes kõva surve all. Nad ei saanud hoolt kanda loomuliku elu vajaduste eest, ja paljud kaebasidki, et nende lesed jäetakse hoolitsuseta. Selle pärast koostasid jüngrid plaani, mille järgi seitse meest valiti sellesse ülesandesse – need mehed pidid olema „täis Püha Vaimu”. Milline jumalik mõte! Ei olnud vahet, millisest tööst oli küsimus, olgu see kui tahes madalamaine-line, kuid selleks valitud inimesed pidid olema täis Püha Vaimu. Alkoguduse plaani järgi isegi loomuliku elu toimingud tuli pühitseda Jumalale, sest kogudus pidi olema Püha Vaimu kogudus.

Armsad, Jumal ei ole kunagi seadnud midagi vähe-mat! Tahan rõhutada teatud küsimusi: „*Kas saite Püha Vaimu, kui saite usklikuks?*” (Ap 19:2). Kas olete täis juma-likku väge? Koguduse pärand on see, et võime olla sellise väega varustatud, et Jumal võib asetada oma käe kelle peale tahes, et täita oma täiuslikku tahet.

Vaimuga täidetuid ei saa peatada. Me alustame risti

juurest, häbi ja surma kohalt, ja just selle surma kaudu tuleb meie üle ülestõusmise vägi. Ja olles täis Püha Vaimu, me muutume „aust ausse” (2Kr 3:18).

Ärgem unustagem, et kuna meil on Püha Vaimu ristimine, peab pühadus meis pidevalt kasvama. Kuidas kogudus vajab jumalikku võidmist – Jumala ligiolu ja väe ilmnemist, nii et maailm tunneb seda! Inimesed teavad, millal loodeveed tõu-sevad; nad teavad ka, millal need taanduvad.

Oli olemas ilmne vajadus selleks, et seitse meest valiti toidulaua teenistusse. Jüngrid teadsid, et need seitse meest olid valmis aktiivseks tee-nimiseks, mistõttu nad valisid nemad. Ap 6:5 öeldakse: „*See kõne meeldis tervele kogukon-nale. Ja nad valisid Ste-fanose, mehe täis usku ja Püha Vaimu, ja Filippuse...*” Osales veel viis meest, kuid Stefanos ja Filippus olid neist tuntumad. Filippus oli nii täis Püha Vaimu, et kuhu tahes ta läks, seal sündis ärkamine.

Stefanos oli nii täis Jumala väge, et kuigi teiste jüngrite arvates oli temal täiesti õige

korraldada toidulaua teenistust, oli Jumalal tema jaoks suurem plaan – tule-ristimine. Jumaliku võidmise vägi viis neid edasi kuni elu haripunktini, kus ta nägi taevast avatuna.

Kui me oleksime olnud jüngrite hulgas sel ajal, usun, et oleksime kuulnud neid rääkivat: „Vaadake nüüd! Stefanos ja Filippus ei tee seda tööd, milleks me neid kutsusime. Kuna nad ei osale meie antud ülesandes, peame valima kellegi teise!” Oli loomulik nii mõelda, kuid Jumalik korraldus on meie piiratud plaanidest kõrgem.

Kui me püüame Jumalale meeldida, sooritades igapäevaseid ülesandeid, märkame, et tõde „*kes on ustav pisimas, [Jumal kinnitab et] see on ustav ka paljus,*” (Lk 16:10) on alati kehtiv. Siin on meil just selline näide: mehe, kes oli valitud toidulaua teenistusse – ja kellel oli selline ilmutus Kristuse meelsusest ning Jumala sügavusest ja kõrgusest, – kogemused ei taandunud, vaid kasvasid pidevalt.

Armsad, meil käib võistlus võidujooksus; meil on võita

kroon: me ei saa peatuda! Ma ütlen teile: valvake (1Pt 5:8). Valvake, et keegi ei võtaks teie krooni (Ilm 3:11)!

Jumal on kinkinud meile eesõiguse elada Kristuses Jeesuses tavapärasest inimestest kõrgemal. Need, kes soovivad olla tavapärased ja elada madalamal tasemel, võivad teha nii, kuid mis minusse puutub, mina ei taha sellist elu! Siis on meie kasutada sama võidmine, sama innukus ja sama Püha Vaimu vägi, mis oli Stefanosel ja apostlitel.

Meil on sama Jumal nagu Aabrahamil ja Eelial, nii et meil ei ole puudu ühestki armuandest (1Kr 1:7). Meil ei ole ande püsivalt, kuid olles täis Püha Vaimu ja jumalikku võidmist, on võimalik, ja siis kui ilmneb vajadus, et Jumal ilmutab ennast kõikide Vaimuannete ilmnemises meie kaudu.

Nagu juba ütlesin, ei mõtle ma sellega, et peaksime tingimata omama ande püsivalt, kuid nad võivad avalduda siis, kui Jumal soovib meid kasutada.

Tavalisest Stefanosest sai vägev Püha Vaimu võidmise all. Ja nüüd on ta mitmes

mõttes kõrgeim apostlite hulgas. „Aga Stefanos, täis armu ja väge, tegi imetegusid ja suuri tunnustähti rahva seas” (Ap 6:8).

Mingem sügavamale Jumalas. Tema avardab meie mõistmist ja avab meie ette ukse ega imesta ma selle üle, et see lauateenistusse valitud mees kutsuti hiljem kõrgeemale tasemele. Võid küsida: „Mida sa sellega mõtled? Kas ta lõpetas oma teenimise?” Ei! Kuid ta otsekui uppus Jumala väesse: ta kaotas nähtavalt kõik loomuliku ja kinnitas pilgu Jeesusele, „*usu alustajale ja täideviijale*” (Hb 12:2), kuni ta muudeti Jumala riigi sädelevaks kiireks.

Kui me ärkaksime uskuma tema Sõna ja mõistma Vaimu meelt, siis on olemas puhtuse ja kirkuse tuum, milles võime näha Jumalat. Stefanos oli samasugune inimene nagu sina ja mina, kuid ta oli kohal, kus Jumal võis tegutseda temas, nii et tema omakorda võis liigutada kõike tema ümber. Ta alustas alandlikult kohalt ja tõusis sädelevasse kirkusesse. Mu armsad, julgem uskuda Kristusesse!

Pühale Vaimule vastu panemine

Kui jätkad elu Vaimus, siis märkad, et hingevaenlane saab rahutuks, ja siis algab sünagoogis nii öelda „käärimine”. Nii juhtus Stefanosega. Kirikutes käib palju inimesi, kes on väga korrektsed maailmalikus mõttes – nad on alati hästi rietatud, kuuluvad eliidi hulka ja ütlevad kogudusena tere tulemast kõigele muule kui Jumala väele. Loeme, mida ütleb nende kohta Jumala sõna:

„Siis tõusid mõned nõnda nimetatud vabakslastute ja küreenlaste ja aleksandrilaste sünagoogist ning nende seast, kes on Kiliikia ja Aasia poolt, Stefanosega vaidlema, ent ei suutnud vastu seista tarkusele ja Vaimule, kelle läbi tema rääkis” (Ap 6:9-10).

Väitlejad ei saanud vastu panna Jumala tööle. Stefanos märkas, et on nende vastupanu tõttu samas kitsikuses, nagu pime mees, kelle Jeesus tervendas (Vaata Jh 9:1-34). Kohe, kui pimedad silmad avanesid, panid usulised juhid ta sünagoogist välja. Nad ei

soovinud sünagoogi kedagi, kelle silmad olid avatud. Sama on tänapäeval: nii pea, kui saad vaimuliku nägemisvõime, eraldatakse sind uskonnast!

Libertiinid, küreenlased ja aleksandrialased olid täis viha kõikjal, kus nad oleksid pidanud olema täis Jumala väge, jumalikku armastust ja austust Püha Vaimu vastu. Nad tõusid Stefanose vastu, mehe vastu, kes oli „täis Püha Vaimu” (Ap 6:3).

Armsad, kui meie elus on midagi, mis mingil viisil on vastu Pühale Vaimule ja tema Sõna pääsemisele südamesse ja ellu, lange põlvedele ja hüüa häälekalt appi Tema armu! Kui Jumala Vaim on su südameuksel, ära seisa vastu. Ava oma süda Jumala puudutusele. Eksisteerib võitlemine patu vastu kuni „vereni” (Hb 12:4), kuid on olemas ka Pühale Vaimule vastupanemine, mis tõukab sinu pattu.

Stefanos rääkis suure tarkusega. Kus ta iganes liikus, seal hakkasid asjad edenema. Võid näha, et alati toimub liikumine seal, kui Püha Vaim valitseb. Need inimesed tulid patutundmisele Stefanose

kuulutuse kaudu, kuid nad panid vastu; nad tegid kõik oma südametunnistuse lämmatamiseks.

Nad mitte ainult ise ei valetanud, vaid panid ka teised valetama selle mehe vastu, kes oleks võinud anda oma elu kelle tahes eest nendest. Jumal oli kasutanud Stefanost tervendamaks haigeid ja tegema imesid, kuid nad esitasid valesüüdistusi tema vastu.

Milline mõju oli nende süüdistusel Stefanosele? „*Ja kui kõik Suurkohtus istujad teda ainiti vaatasid, nägid nad tema palge olevat otsekui inglil palge*” (Ap 6:15).

Midagi oli toimunud sellesse teenistusse valitud mehe elus ning temast oli saanud suur Jumalas. Kuidas see toimus? See oli tingitud sellest, et tema eesmärk oli kõrgel. Kuna Stefanos oli ustav piskus, viis Jumal teda täiuseni.

Kui ta rääkis jumalikust väest inspireerituna, ei saanud tema vastupanijad teda kuulata. Isegi inglid kuulasid teda, sest ta rääkis pühasid prohvetlikke sõnu nõukogu ees. Ta selgitas sõna tõdesid

alates Aabrahamist ja Moosest. Millised imelised manitsuse sõnad need olid!

Võtke oma Piibel ja lugege Apostlite tegude 7. peatükki ning kuulake tema sõnu, mida inglidki kuulasid. Kui valguste valgus, tõdede tõde ja ilmutuste ilmutus leidis oma tee vastupanijate paadunud südamesse, vaatasid nad Stefanost, täis hämmingut.

Võib-olla nende süda hetkeliselt soojenes, nii et nad võisid öelda, et see mees on tõesti Jumala läkitatud. Kuid siis sihtis ta tõega nende suunas:

„Te kangekaelsed ja ümberlõikamatud südamest ja kõrvadelt! Teie panete alati vastu Pühale Vaimule, nii nagu teie isad, nõnda teete teiegi. Keda prohvetitest teie isad ei ole taga kiusanud? Ja nad on tapnud need, kes kuulutasid ette selle Õige tulemist, kelle reetjaiks ja mõrtsukaiks nüüd olete saanud teie, kes te saite Seaduse inglite antud korralduse kaudu, ent ei ole seda pidanud” (Ap 7:51-53).

Mis siis toimus? Mehed tundsid lõikamist oma südames: „Aga kui nad seda kuulsid, lõikas see neil

südamesse ja nad kiristasid hambaid” (s 54).

Piiblis mainitakse kahte imelist olukorda, milles inimesed „tundsid lõikavat südamesse”. Apostlite tegude teise peatüki salmis 37 räägitakse, et kui Peetrus oli pidanud aktiivse jutluse neli-pühapäeval, „seda kuuldes lõikas see neile südamesse” patutunnetuse pärast ja kogudusse lisati kolm tuhat hinge.

Kui Stefanos oli rääkinud Püha Vaimu inspireerituna, tõusid nõukogu mehed ühe mehena, „tundnud lõikavat neile südamesse”, ja tahtsid teda tappa.

Kui sa loed Apostlite 7. peatükki alates 55. salmist, näed täiesti imelist nägemust enese ees! Kui sulen silmad, võin näha seda koos kõikide detailidega – tapahimuline hulk ärritatuna kättemaksust valmis hävitama püha meest, ja teda „täis Püha Vaimu” (s 55), kes vaatab taevasse.

Mida ta seal nägi? Abitus olukorras vaatas ta üles ja ütles: „Ennäe, ma näen taevaid avanevat ja Inimese Poja seisvat Jumala paremal käel” (s 56).

Kas see oli koht, mille Jeesus võttis taevasse minnes? Ei! Ta läks, et istuda Isa paremale käele. Kuid esimese märtüüriumi tõttu, mehe pärast, kes põles Püha Vaimu tules ja väes, seisis Jumala Poeg, austades tema tunnistust, kes esmalt oli kutsutud lauateenitusse ja kes oli ustav kuni surmani.

Kuid kas on see kõik? Ei! Olen nii rõõmus, et see ei ole veel kõik.

Mis toimus siis, kui kivid lendasid Stefanose suunas ning tabasid tema ihu, murdsid tema luid ja löid talle pähe, haavates tema ilusat nägu. Mis oli selle vaatuse lõpp?

Tõstes pilgu üles, see tava-
päraseks ülesandeks valitud
Püha Vaimu täis olev mees
lõpetas oma igapäevase töö
auhiilguse särades, ülendades
Jumalat oma viimase hinge-
tõmbega.

Vaadates üles Õpetaja
poole, ütles ta: „*Issand, ära
pane seda neile patuks!*” (s
60).

Sõbrad, sellise Vaimu
saamine on tuhandet surma
väärt. Milline jumalik lõpp oli
lauateenitusse valitud mehe
elul ja tunnistusel!

SMITH WIGGLESWORTH

Proovilepanek

*"Tema alandas sind ja
laskis sind nälgida, ja ta söö-
tis sind mannaga, mida ei
tundnud sina ega su
vanemad, et teha sulle tea-
tavaks, et inimene ei ela üks-
nes leivast, vaid inimene elab
kõigest, mis lähtub Issanda
suust"* (5Ms 8:3).

Mida see tähendab, et
inimene ei ela üksnes leivast?

Kui loed põhjalikumalt 5.
Moosese 8. peatükki, siis 2.
salmis on öeldud, et Jumal on
lasknud sul käia neliküm-
mend aastat kõrbes, et sind
alandada, et sind proovile
panna, et teada saada, kas sa
pead tema käske või mitte.

Meil pole aimugi, kuidas me
käitume, enne kui meid proo-
vile ei panda. Sõna "usk" võib

olla su Piiblis mitmeid kordi allajoonitud ja ringitatud, kuid see ei tähenda veel seda, et sul ka päriselt on usku, kuni seda ei panda proovile. Ainuüksi see, et käime koos kirikus ja laulame tänuandmisest, ei tähenda veel, et oleme tänulikud. See selgub alles siis, kui me elus miski ei tööta, aga me täname sellest hoolimata Jumalat.

Psalm 119:7 ütleb laiendatud tõlkes: *"Ma tahan sind tänada õiglasest südamest, õppides läbi pühitsetud kogemuste..."*

Mis asi on see pühitsetud kogemus? Miski, mis on püha.

"... õppides läbi pühitsetud kogemuste su õiguse seadusi, otsuseid ja karistusi teatud konkreetsete mõtete ja tegude suhtes."

Kolm aastat tagasi tuli üks naine siia Clevelandi konverentsile, kuna ta oli näinud mind telekas ja saanud sellest väga puudutatud. Ta oli päästmata ega tundnud Jumalat. Ta oli sõltuvuses kanepist, olles tarbinud seda pikki aastaid. Nii andis ta kolm aastat tagasi selles samas saalis oma elu Jumalale. Ta ütles, et Jumal

puudutas teda täiega selle kogemuse läbi.

Teenistus sai läbi ja ta läks tagasi oma hotelli. Kuid siis ta kuidagi vääratas tänavaäärisel, nii et vigastas väga pahasti oma põlve. See oli lausa katki.

Me mõtleksime selle peale: "No Jumal! See naine sai just päästetud, mille pärast peab tal selline värk nüüd olema?"

Mina oleksin küll nii mõelnud. „Püüdsin sellele naisele tõestada, et Sa oled hea ja nüüd siis läks nii?"

Kuid see naine ütles hoopis midagi muud. Ta oli andnud oma elu Jumalale, vigastanud oma põlve ega saanud enam voodist välja. Nii oli tal nüüd küllaldaselt aega mõelda sõnumile, mida olin kuulutanud.

Just seda ta need 8-9 päeva tegi: mõtles ja mõtiskles kõige kuuldu üle. Aina mõtles ja mõtles, kuni see sai väga reaalseks tema jaoks. Nii et kui ta siis ühel hetkel oli võimaline taas tõusma, sai talle selgeks, et ta oli täielikult vabanenud oma kanepisõltuvusest.

Ma ei ütle sellega, et Jumal

purustas ta põlve. See pole miski, mida Jumal teeks. Küll aga võib Ta öelda: "Siin on olukord, mida ma saan pühitseda!" Sellega muudame antud sündmuse pühaks asjaks. Saatan püüdis talle kahju teha, kuid Piiblis on öeldud, et mida iganes ka saatan ei üritaks – Jumal pöörab selle meie kasuks.

Tänaseks on sel naisel palju enamat kui see, mida ta tolle õhtu õpetuse kaudu kuulis. Tal on isiklik kogemus Jumala vabastava väe kohta, nii et ta võiks minna kuhugi rehabilitatsioonikeskusesse, kus on uimastisõltlased, ja aidata neid palju paremini, kui mina seda suudaksin, sest ma pole kunagi olnud uimastisõltlane. Au Jumalale!

Olen elanud ilmas 73,5 aastat, nii et eeldatavasti ma ikka midagi tean. Usun, et tänaseks ma juba tean ühteist, mistõttu tahan jagada teiega paari seika, mida olen oma kogemustest õppinud. Ja isegi kui mu elu sõltuks sellest, olen ma nendes enam kui kindel.

Üks asi, mida ma tean, et ma tean, et ma tean, on et valusad ja ebaõiglased asjad,

mis meiega juhtuvad, toovad alati lõpuks esile midagi head, kui me armastame Jumalat ja tõesti igatseme Tema tahte järele. Samuti kui hoiame alal õige suhtumise, sest ma ei usu, et võiksid halva suhtumise juures kogeda imesid. Usk omab alati head suhtumist.

Ütlesin sageli, et mu elu on võrratu, kui mind vaid poleks lapsena kuritarvitatud. Kuni tundsin ühel päeval, kuidas Jumal ütles, et lõpetaksin sellise ütlemise. Ja kui siis sellele mõtlesin, isegi siis, kui see tundub tobedana, ei saa ma täna enam öelda, et mul oleks kahju selle juhtunu pärast. Täna enam mitte.

Sest ma tean, et Jumal võttis selle kohutavalt valusa olukorra ja pööras selle mitte üksnes minu kasuks, aga ka paljude teiste inimeste kasuks.

Palun kuula, mida järgmiseks ütlen. On aegu, kus sa lähed läbi millestki ainuüksi selleks, et olla kunagi hiljem võimeline aitama kedagi teist. Sellel, millest sa läbi lähed, on väga vähe pistmist sinu endaga, kui üldse. Sa oled koolis. Sa ammutad koge-

musi.

Kui palju kogemusi sul on? Või põgened sa kõige eest, mis on elus raske? Kui käid kirikus ja tahad saada ülistusjuhiks, aga sind ei võeta isegi taustalauljaks, siis kas lahkud kogudusest ja lähed mõnda teise?

Kui vaid mõelda kõigele, millest Joosep läbi läks, kuni Jumal tema ülendas. Ta tõusis põrmust paleesse. Ta vennad tulid tema juurde ja kummardusid tema ees, just nii nagu ta oli oma unenäos näinud, sest ta vastutas kogu Egiptuse toiduvarude eest ja maal valitses pöud.

Nad vajasisid toitu, kuid kartsid samas, et Joosep maksab neile nüüd kätte. Kuid ta ütles, et see pole tema asi teha.

1. Moosese 50:20: *"Te mõtlesite küll mu vastu kurja, aga Jumal pööras selle heaks, et teha, mis tänapäeval ongi tehtud: hoida palju rahvast elus."*

Me loeme tavaliselt vaid esimest osa sellest salmist: te mõtlesite kurja, kuid Jumal pööras selle heaks. Kuid Joosep ütles siin ka seda, et ta

läks sellest läbi. Jumal kasutas vendade kurjust muutmaks selle pühitsetud kogemuseks. "Ma käisin sellest läbi, et omada piisavalt kogemust ja tarkust ning pädevust, et olla sel positsioonil just praegusel ajal, et võiksin jagada toidust nälgivatele inimestele."

Kas sa näed seda? Muudab see ehk õige pisutki mõnd asjaolu, millest oled läbi minemas, pisut arusaadavamaks? Kas või veidikene?

Ma ei väidagi, et see kõik oleks õige või õiglane, või et inimestel, kes sind halvasti kohtlevad, oleks õigus. Küll aga tean, et Jumal kasutab vahel kellegi kurjust, et tuua midagi head esile minus. Kui tahad olla osav teiste armastamises, vajad ju ometi kedagi, kelle peal harjutada. Nii see on.

"Oo Jumal, aita mul armastada kõiki! Ära ainult luba kedagi mu ligi, kes pole kena ja armas!" Vanus ja kogemused õpetavad meile, mis on elus tõeliselt tähtis.

Kui ma olin 36-aastane... Olin siis alles uustulnuk Jumala riigi töös. Töötasin tookord kirikus, kuuludes

selle koguduse juhtkonda St. Louises. Tegu oli väikese, aga kiiresti kasvava kogudusega, kus toimus palju võrratuid asju.

Mina aga tundsin end üli-tähtsana, kuna olin juhatuses. Mul oli koguduse esireas lausa omanimeline koht. Ja ma mäletan, kuidas osadel kohe väga tähtsatel inimestel oli lausa omanimeline parkimiskoht koguduse parklas. Nii uskusin ka mina Jumalalt kogu täiega omanimelist parkimiskohta. Tõsiselt.

Kui vaatan ja mõtlen täna tagasi osadele asjadele, mille peale oma usku "kulutasin", siis andku Jumal mulle armu!

Ja kui ma siis lõpuks sain selle omanimelise parkimiskoha, mis oli muide kõigest kaks kohta pastori parkimiskohast eemal. Oli see alles lugu! Kas enam tähtsam annakski olla?

Täna siia linna sõites olid linnas reklaamtahvlid minu nimega ja ma ei pannud neid isegi tähele. Ja kui olekski pannud, poleks see liigutanud mind karvavõrdki, sest tänu Jumalale, et täna, 73-aastasena, ma juba tean, et omanimelise parkimiskoha oma-

mine pole tegelikult üldse tähtis.

Kui aga oleme ebakindlad ja püüame leida oma väärtust millestki muust kui Kristusest, siis meeldib meil näha oma nime erinevates kohtades.

Nii et kui olin jõudnud punkti, kus mul olid omanimeline istekoht ja parkimiskoht, oma kabinet, kus ukseilutses minu nimi, pluss tõsiasi, et mu nimi ilutses meie iganädalases infobülletäänis, siis sul pole aimugi, kui tähtsana ma end tundsin! Mäletan nii selgelt neid nelja päeva-hommikusi naiste kogunemisi, kus õpetasin täie uhkusega 4-osalist seeriat alandlikkusest. Need on osa "pühitsevatest kogemustest".

Kuid las ma ütlen sulle – hiljem oma elule tagasi vaadates... Me ei õpi midagi, kui vaid loeme teatud asjade kohta või kuuleme mõnda jutlust millegi kohta. Ma võiksin kuulutada sulle ühte ja sama kõnet 200 korda ja isegi kui see võib uuendada su mõtte-maailma, ei sööbi see siiski su vaimu enne, kuni sa pole lasknud seda käiku oma igapäevaelus.

Ma arvasin 40-aastasena, et oma õiguse tagaajamine on kõige olulisem asi üldse, mis-tõttu püüdsin igas vaidluses ikka oma arvamust läbi suruda. Kuni õppisin lõpuks...

Muide, sa ei leia Piiblist ühtki kohta, kus Jeesus oleks püüdnud veenda inimesi oma õigsuses. Ta suhtumine oli pigem: "Mida iganes te arvate, kõik on nagunii Jumala kätes ja Tema tunneb mind."

Sattusin nii paljudesse vaidlustesse ja kogesin nii palju pinget tänu sellele, et püüdsin tõestada oma õigsust. Vaidlesin vahel kõige tobedamate asjade üle. 45selt arvasin, et tean kõike. Sealhulgas ka seda, mis kõigil viga on.

60selt mõistsin, et ma ei tea tegelikult suurt midagi ja et mu arvamus teistest ei läinud Jumalale üldse korda. Kui oled 20-, 25- või 30-aastane, siis võid ju arvata, et tead väga palju. Kuid oota veel 10-15 aastat ja sulle saab selgeks, et sa ei tea sisuliselt midagi.

Ma ei ürita siin sellega kellelegi vett peale tõmmata. Ütlen üksnes, et vajad veidi aega ja ilma peal elamist. Usun, et peaksime igapäevaselt midagi õppima. See on

üks asi, mida olen aastate jooksul õppinud ja mille kohta oled ehk palju jutlusi kuulnud, kuid loodan, et kõik järgnev jääb sulle meelde.

Olen õppinud, et andestamine neile, kes on meile haiget teinud, on kõige võimsam ja vaimselt küps asi, mida keegi võiks eales teha. On kahju, et suur osa kristlikust kogudusest on vihane.

Lõpetage viha ja pinge oma kodudes. Ärge olge osa tülide tekitamisest oma koguduses. Lõpetage teiste üle kohtumõistmine, kritiseerimine ja oma arvamuse avaldamine asjades, millest teil pole aimugi.

"Kui ma oleks sa, siis ma..." Sul pole aimugi, mida sa siis teeksid!

"Ma ei usu, et tema või keegi peaks..." Vahet pole, sest kedagi ei huvita sinu arvamus niikuinii.

Kui keegi sulle haiget teeb, ei saa nad seda sulle kuidagi heastada või anda tagasi seda, mille nad võtsid. Mu isa röövis nii mu lapsepõlve kui mu süütu olemise ega saanud seda kuidagi tagasi anda. Püüdsin pikki aastaid, et

saada seda tagasi kellelt iganes kogu maailmas. Kuid ära püüa panna teisi maksma selle eest, mida keegi on sulle teinud.

Kannatasin nii palju aastaid, kuni mõistsin, et Jumal on see, kes tasub mulle. Jumal on see, kes tasub sulle! Ja mitte vaid selle eest, mille kaotasid, vaid Ta annab sulle kõigi su kannatuste eest topelt tagasi.

Palun, palun, palun, mida iganes sa ka ei teeks, ära veeda ühtainustki päeva enam vihane olemisele.

"Aga sa ei tea..." Jäta! Mine lihtsalt eluga edasi!

"Jaa, aga sa ei mõista..." Pole tōsi. Mõistan küll, nii nagu ka Jeesus mõistab. Sinu valu võib erineda minu omast, kuid valu on valu.

Sul on võimalus andeks anda. Sa saad seda teha, sest Jumal käsib seda teha.

Kuid Ta ei käsi meil kunagi teha midagi, milleks me võimelised pole. Me suudame andestada ja lasta oma minevikul minna. Kuidas oleks, kui sinust saaks ekspert inimestele andestamise valas? Vaata, kui kiirelt suudad

sa andestada, kui keegi sind vihale ajab! Ära anna saatanaale enam ühtki päeva oma elust.

Teine asi, mida ma oma kogemuste põhjal tean, et ma tean, et ma tean, on see, et otsi alati Jumala palet ja mitte Tema kätt. Meie suhe Jumalaga algab sellest, et otsime seda, mida Tema meie heaks teha saab.

"Vajan läbimurret oma abielus, vajan tööd, vajan tervene-mist." Selles pole midagi halba, kui sellest lähtekohast alustada. Kui su elus on mõni vajadus, tule alati Jeesuse juurde.

Kuid paljudel teist on aeg suureks saada. Jumal tõi sind siia teatud ülemineku jaoks. Sa tulid ehk selleks, et saada teada, mida Jumal saab sinu heaks teha, kuid ma tahan, et lahkuksid siit küsimusega, mida sina saad Jumala heaks teha? Aamen?

"Ma tulin oma ime järele!" Kuidas aga oleks, kui ütleksid: "Jumal, ma tahan olla ime kellegi teise jaoks."

Kuidas oleks, kui keegi ütleks: "Jumal, lase mul osa saada kõigist pühitsevatest

kogemustest, mis on vajalikud, et võiksin olla varustatud minemaks välja maailma ja muutmaks midagigi kellegi elus."

Ära rahuldu üksnes sellega, et lähed kord üksi taevasse, aga võta endaga kamp inimesi sinna kaasa. Aamen?

Tahan öelda, et igaüks teist siin, kes toob oma elu altarile ja ütleb: "Jumal, las Sinu tahe sündida mu elus. Tahan olla väärtuslik astja Sinu jaoks. Ja kui Sa ka ei teeks enam ühtegi asja minu heaks, olen ma siiski üliväga õnnistatud ainuüksi seetõttu, et tunnen Sind."

Pangem oma pikad nimekirjad kõrvale selle kohta, mida Jumal peaks meie heaks tegema, et hoida naeratust meie huulil. Mõelgem pigem: "Jumal, mida ma Sinu heaks teha saan? Keda ma saaksin aidata? Too keegi täna mu tee, kelle elus saaksin midagi muuta." Kui nõnda teed, asudes jahtima õnnistusi, hakkavad õnnistused jahtima sind.

Ära kunagi muretse liiga palju teiste arvamuste pärast sinu kohta. Vihkajad vihkavad alati niikuinii. Kriitilised

inimesed leiavad ikka kedagi, keda kritiseerida ja kadedad leiavad alati kedagi, kelle peale kade olla. Jeesus ei muretsenud selle pärast, mida keegi Temast arvas. Paulus samuti mitte, mistõttu ka sina ei peaks seda tegema.

Meie aeg siin maa peal on üürike ja ainus, kellega kord lõpuks silmitsi seisad, on Jumal. Lihtsalt armasta inimesi sõltumata olukorradest ja palveta nende eest.

Viimane asi, mida öelda tahan, on: ära kunagi käitu teadlikult kellegagi halvasti. Jah, me teeme vigu ja vaatamata kõigile mu kogemustele võin ma vahel ikka olla nii ennast täis, et ütlen kellelegi midagi, mida ehk ei peaks. Kuid samal hetkel annab Jumal mulle sellest märku ja ma lähen tagasi ning vabandan.

Kõik meie, kes kuulume Jeesusele Kristusele, peame minema välja maailma ja esindama Teda. Ta ei tee vahet inimeste vahel. Seetõttu ei saa me kohelda "olulisi inimesi" hästi ja halvasti neid, kes meile mingit kasu ei too. Aamen? Ära mitte iialgi kohtle kedagi halvasti.

Ja kõige lõpetuseks – õpi nii palju kui võimalik Jumala võidmise kohta, sest Tema võidmine tähendab Tema ligiolu ja Tema väge sinu elus. Jumal on kindlasti ustav, mistõttu ära anna alla ja jätkka usus, jõudes kindlasti välja ka sellest olukorrast.

Ja kui valusad su kogemused ka poleks – need ei lähe raisku. Jumal pöörab need heaks nii sinu kui paljude teiste elus.

JOYCE MEYER

Uuenda oma meeled III

Dr Caroline Leaf on maailmakuulus kognitiivse neuroloogia uurija, kommunikatsiooni terapeut ja meeleuuenduse uurija Piibli ja teaduse alal. Ta osutab, kuidas aju-uuring toob esile Jumala.

Rahvusvahelise ja rahvusliku konverentsikõnelejana räägib ta mitmekülgsest optimaalsest mõtlemisest ja ajutegevusest: mõtlemine, õppimine, meele uuendamine, mõttekäigu valitsemine, stressikontroll, mürgiste mõtete hävitamine, mentaalsete, emotsionaalsete ja vaimulike kindluste hävitamine, meeste ja naiste aju erinevused, tarkuse rakendamine ja eriliste annete kasutamine.

Järgnev loengumaterjal on esmakordselt esitatud TV7 ekraanil 2017. aastal.

Lõpetagem probleemi vältimine, sest meil on vastus. Rahvas hukkub tarkuse puudusel (Ho 4:6). Peame kohtuma jõehobuga elutoas. Toome selle valguse kätte ja oleme julged.

Mul on kaks soovitus. **Kui kasutad ravimeid, ära lõpeta korrapealt.** Sellest tuleb võõrutusnähte, sest sinu aju on füüsiliselt muutunud. Vajad piisavalt palju aega, et vabaneda ravimite mõjust. Aju muutub füüsiliselt 63 päevaga, 21, 21 ja 21 päeva, kokku 63 päeva. Esimesed 63 päeva on rasked.

Juhtivad psühhiaatrid ja uurijad õpetavad nüüd, et kui keegi psüühiliselt murdub, tuleb teda **ravida medikamentidega üksnes sellel hetkel**, nii et ta saaks maha

rahustatud, kuid ravi ei tohi planeerida kestvaks.

Samas tuleb planeerida seda, kuidas ravimite manustamine lõpetada. Ravimite tarvitamine on ajutine vahend, mis aitab inimest 24 või 48 tunni kestel, kuid seda ei tohi jätkata kauem.

Joanna Moncrieff on lektor University College'is Londonis. See on tippülikool, milles õpetatakse, et ravimid on head. Moncrieff õpetab, et ravimid ei ole head. Ta on psühhiaater, kes ütleb: „Patsiendiga tuleb veeta aega, tõsta temas humaansust. Tuleb teda kuulata. Tegutseda armastuses. Olla kaastundlik ja mõistev. Lasta inimesel rääkida oma kogemustest, lapsepõlvest, probleemidest.”

Ravimid ei ole vastus, kui, siis ainult lühiajaliselt kriisiolukorras, planeerides samas manustamise lõpetamist. Kui keegi teist, teie pereliikmetest või sõpradest kasutab psühhootroopseid ravimeid, siis otsi endale arst, näiteks internetist ja vabane tasapisi

arsti abiga ravimite kasutamisest.

Olen koostamas võõrutusjuhendit. See ei ole veel valmis... Kuid juba nüüd võin öelda, et esmane ja tähtsaim on võõrutuses vaimulik perspektiiv.

Number 1 vasturavim võõrutamises vaimse tervise häirete puhul on **palve**.

Number 2: Vaimsus tuleb saada korda. Need on kaks tähtsat osa nende võõrutusarstide tööplaanis, kellel on võõrutuskliinikud. Oluline on vaimulik aspekt, milles püütakse leida oma identiteeti ja potentsiaali, nagu on öeldud vaimse tervise definitsioonis...

Meil on palju tunnistusi patsientidest, keda mina ei ole kohanud ega ravinud. Nad on võitnud skisofreenia, bipolaarse meeleluhäire, anoreksia ja teised sildistavad nimetused. Nad on vabanevad ja saanud oma meele korda. Nad on vaadanud minu saateid ja videoid. Nad on valinud seda teha oma meele abil.

Keegi inimene kirjutas terve **tunnistuse** Facebookis. Palusime mehel tulla TV saatesse. Ta oli aastaid ravimeid tarbinud. Ta kasutas 9–10 ravimit. Kui üks ravim ei tööta, vahetatakse see välja. Lisatakse järgmine ravim.

See tõstab enesetapuriski, agressiivsust ja teiste kõrvalnähtude riski. Ravimeid vahetatakse, seni kuni inimene kasutab lõpuks 7–9 erinevat ravimit.

Mees vabanes ravimitest. Talle oli öeldud, et ta ei saa kunagi nendest vabaks. Ta kohtus Kristusega. Ta sai oma vaimsuse korda. Ta on üks paljudest.

Kas teadsid, et psühhiaatria on ainus meditsiiniala, mis võib ravida ilma patsiendi nõusolekuta?

Sellel on meelevald kujundada meie meelt ja elusaatust. See võib sundida kasutama ravimeid, kui inimene on selles süsteemis.

Minul on kaks sõpra, kellest üks on arst ja neurouurija. Tema naine on sünnitusarst. Neil on laps, kellel on ADHD. Neile öeldi: „Kui laps ei

hakka kasutama ritalini, ei ole tal kooli asja.”

Ritalin on amfetamiin, narkootikum. See hävitab otsmikusagara. Räägin hirmutavatest asjadest.

Ütlen siin vahele, et aju on neuroplastiline. Närvid ja aju on plastilised, kujundatavad, nad kuuletuvad meelele. Aju teeb seda, mida meel käsib.

Võib-olla oled kasutanud psühhotroopseid ravimeid. Või on sinu laps kasutanud ritalini. Sa ei osanud valida, ametnik käskis. Jumal on armastuse ja armu Jumal.

Tunnista, et sinu meel on tugevam kui aju ja ihu. Nüüd on sinul see teadmine ja plaan saada ravimitest võõrutatud.

Ravi oma vaimulik pool ja meel terveks. Sea toiduvalik korda. Sa ei saa elada töödeldud toidust. See rikub su ajukeemia.

Mul ilmub järgmisel aastal raamat tervislikust toiduvalikust. Telesaates õpetan, et **ihu vajab sobivat toitu**. See räägib, et sa võid võita kõik olukorrad, milles oled olnud, kui valid vabanemise oma olukorrast meele abil. See

võib ehitada uuesti üles sinu aju, kui tahes suur oleks sinu ajukahjustus.

Kas rääkisin patsiendist, kelle **ajus olid augud**? Patsient oli juba määratud „juurviljaks“. Tüdruk oli läbinud autoõnnetuse. Vanemad ei andnud alla. Nad kuulutasid sõna tema peale. Ülistasid palatis Jumalat. Tüdruk ärkas koomast.

Aasta hiljem võtsid nad minuga ühendust. Tüdruk tegutses neljanda klassi tasemel. Õnnetuse ajal oli ta 16 aastat vana. Tema eakaaslased oli 11. klassis.

Tüdruk otsustas teadlikult muutuda, taastuda endisele tasemele, lõpetada 12. klassi. Ta otsustas kontrollida oma aju meelega kaudu.

Talle oli antud igasuguseid ravimeid, isegi psühhotroopseid. Tema ja vanemad võitlesid kõige selle vastu. Ta võitis. Arstid ütlesid, et ta oli erand, kuna ta uskus tervenemisse ja palve tervendavasse väesse.

Ta käis minu juures teraapias kaheksa kuud. Õpetasin talle tehnikaid, keskendu-

mist, aju uuesti ülesehitamist. Tüdruk lõpetas 12. klassi koos oma vanusekaaslastega. Ta sai suurepäraseid hindeid, paremaid kui enne õnnetust.

Tegime kognitiivse hinnangu ja uurisime tema intelligentsuse taset. Test oli erakordne. Tüdruku intelligentsustase oli tõusnud geeniuse tasemeni. Üldiselt langeb sellise ajukahjustusega intelligentsustase 20-30 punkti võrra.

Olen aastaid ravinud õpiraskustega lapsi. Nad tõusid madalalt õpitasemelt eriti kõrgele tasemele. Nad sooritasid kraade. Võiksin rääkida tuhandetest ravilugudest.

Minu uurimusi ja kolleegide kontrollitud artikleid on minu kodulehel. Seal on ka osa minu väitekirjast. Tahan sellega ülistada Jumalat. Tema ajendas mind. Palve kaudu kuulsin teda ütlevat: „Tungi edasi, jaga seda sõnumit. Osuta minu rahvale, et kui nad suunavad oma tähelepanu, võivad nad muuta aju.”

Me võime võita vaimse tervise häireid, õpiraskusi, Alz-

heimeri tõbe ja teisi pattulan-
gemise põhjustatud ja pärast
seda kogunenud ilminguid.

Oleme võitjad. Me ei ole
bioloogia ohvrid. Oleme võit-
jad bioloogia üle.

Pöördume tagasi **piib-
lisalmi 3Jh 2 juurde.**

„Armas, soovin sulle, et sul
läheks igati hästi ja sa oleksid
terve, nõnda nagu läheb hästi
su hingel.”

Palve abil hakkab sinu hin-
gel hästi minema. Hingel ei
lähe selles maailmas hästi.
Esitan mõningat statistikat.
Esineb ka masendavat teavet.
Pea alati meeles, et mis tahes
ravimeid, olukordi või diag-
noose pole sinu taustal, saad
sina muuta oma aju.
See on Jumal, kes ütleb, et
Tema on. Meele uuendamine
töötab. Seda on tõestatud tea-
duslikult. See on Jumala
sõna. Jumal ei valeta. Tema
sõna on tõde.

Õpetussõnadest: „*Mu
poeg, pane tähele mu sõnu,
pööra oma kõrv mu kõnede
poole! Ära kaota neid enesel
silmist, hoia need oma
südames; sest need on eluks
sellele, kes need leiab, ja ter-*

viseks kogu ta ihule! ” (4:22).

Palve tervendab sinu keha.
Pea meeles kogu aeg, et see ei
ole sinu saatus.

**Vaimne tervis on
hullemas jamas, kui see
kunagi on olnud.** Kirjeldan
praegust olukorda, kuid see ei
pea jääma selliseks.

Julgustan sind olema täis-
mahus sina, kes sa võid
osaleda oma olukorra muut-
mises, et aidata teisi Kristuse
armastuse kaudu omandada
palvega täidetud uuendatud
meele eluviisi.

Laste vaimse tervise häl-
vete osatähtsus on kasvanud
35-kordseks. Meie lapsed on
inimkonna ajaloos esimesed,
kes sirguvad „vaimuhaiguse”
sildi varjus. Vaimuhaiguste
hulk on tõusnud plahvatusli-
kult alates 1950ndatest.

Vaimne tervis on halvemas
seisus kui kunagi varem
ajaloos.

Nüüd detailidesse. **Rää-
gime suremusest.** Pärast
1980ndaid on südame-, leu-
keemia-, halvatus- ja AIDSi-
põhised surmad märgatavalt
vähenenud. Meditsiin on

selles arenenud. Vähem inimesi sureb AIDSi, halvatusse ja südamehaigustesse. Enesetapud ei ole vähenenud. Iga 15 s järel teeb keegi enesetapu, mille peapõhjuseks on lootusetus. Enesetapud on tingitud 90–100% ulatuses vaimse tervise häiretest.

Vaimse tervise häired põhjustavad täielikku töövõimetust rohkem kui südamehaigused ja vähk kokku.

Psühhotroopsed ravimid on kolmandaks enam levinud surmapõhjuseks vähi ja südamehaiguste järel. Psühhotroopsed ravimid on antidepressandid nagu amfetamiin, ritali ja bentsodiatsepiinid.

Vaimse tervise probleemid on suurim täieliku töövõimetuse põhjus. Paljud on töövõimetud. Nende hulk kasvab pidevalt pärast 1950ndaid, kui algas psühhotroopsete ravimite kasutamine. See on väga üldine. Üks 4-5 inimesest on saanud diagnoosi. Igal neljandal on diagnoositud mingi vaimse tervise probleem.

Neile on öeldud, et nad tarvivad ravimeid kuni elu

lõpuni. See algab varakult. Vaimse tervise probleemidest 75% diagnoositakse enne 24. eluaastat. See ei tähenda, et pärast 24. eluaastat seda ei ravita või ei diagnoosita.

Meie vanureid koheldakse selle tagajärjel julmalt. Neile antakse mitmesuguseid psühhotroopseid ravimeid. Nende kasutamine tõstab suremust 3%. Seda on palju. Hooldekodudes sureb hulgaliselt inimesi psühhotroopsete ravimite tõttu.

Mis toimus ajaloos? **Sada aastat tagasi lukustati vaimuhaiged vaimuhaiglatesse.** Olete seda kindlasti näinud filmides. Neid asetati hullusärkidesse. Neid koheldi nagu loomi. Neid löiguti ja nendega käituti hoolimatult. Hoiak oli, et neis olev demon pidi välja aetama valu ja hirmuga. Neid koheldi tõeliselt ebaloomulikult. Sa ei käitu isegi oma loomaga nii, nagu neid koheldi.

Mees nimega Moniz töötas välja lobotoomia, operatsiooni, milles katkestati otsmikusagarate ühendus muu ajuga. Ta sai Nobeli preemia selle barbaarse operatsiooni avastamise eest.

80 aastat tagasi arvati, et vaimuhaigel on kahjustatud meelelaad. Arendati **psühhoanalüüs**, milles oli peaküsimus seksis.

1938. aastal töötati välja **elektrišokiteraapia**. Seda kasutatakse kahjuks ikka veel. See meetod on barbaarne. See põhjustab ajuinfarkte ja ajukahjustusi. See tuimestab algsed tunded sündmuste suhtes, millest peaks vestlema armastusväärselt. See põhjustab ajukahjustusi. Keskmiselt vajatakse 30-40 seanssi.

Keegi minu sõber, suure koguduse pastor Atlantas, saatis mulle tekstisõnumi: „75aastane endine pastor on hooldekodus. Talle kavatsetakse teha elektrišokki.” Vastasin: „Ärge seda küll lubage.” See hävitab ajukudet. Sellest ei ole abi.

Kui keegi teist on saanud neid seansse, siis pea meeles, et aju saab taastuda. Kui palvetad ja uuendad oma meeli, sinu aju taastub. Ajurakud kasvavad. Kui kuulate sõna ja uuendate oma meeli, hakka-

vad ajurakud arenema.

Veel 70 aastat tagasi peeti vaimuhaigust kahjustatud meelelaadiks. Siis tuli **psühhoteraapia**. Tegelikult hakkas olukord paranema. Statsionaarset ravi muudeti. Olukord paranes, kuid ravimipõhine mudel valitseb selles endiselt. Alustati erinevate teraapiatega, milles oli rohkem vestlust.

Siis tuli klassikaline **refleksiteooria**. Meid samastati loomadega. Me ei ole loomad. Oleme loomadest kõrgemal. Me ei saa refleksipõhiselt panna kedagi millestki loobuma. Helista kella, siis sülg hakkab nõrguma. Teate ju seda Pavlovi teooriat?

Me ei ole sellised. See teooria ei töötanud. Sellega seostati teisi lähenemisviise. Ka need ei töötanud.

60 aastat tagasi muutus oluliseks suhtlemine. See oli tore. Kahjuks tulid siis ka kemikaalid, ehk psühhotroopsed ravimid.

30 aastat tagasi võeti kasutusele **keemilise tasakaalu teooria**. Seda ei ole kunagi teaduslikult tõestatud. Täna ükski krii-

tiline uurija või arst ei räägi patsiendile keemilise tasakaalu vajadusest. Uurijad naeravad selle peale. Sellel ei ole teaduslikku alust ega tõenduspõhisust.

Kuid ravimifirmad edendavad seda ikka veel. Võidakse öelda: „Oluline on keemiline tasakaal, mida parandatakse ravimitega.”

See ei pea paika. Keemilist tasakaalutust võib tõendada üksnes „aju keerutamisel tsentrifuugis“ ja **serotoniniitaset** uurides. Sellega peaks saama aju algsesse korda. See on teooria. See ei kehti. Osa ravimitest võib

tõsta serotoniinitaset, teine osa vähendada. Kuid kõik nad kahjustavad ajuehitust.

Käesoleval hetkel on lähenemismeetodiks kasutatud **neuroteadust**. See tähendab, et kõik on haiguslik. Inimene ei ole millegi eest ise vastutav. Aju ja geenid on haiged. Kui oled mõrtsukas, siis ei ole see sinu süü. Söö ravimeid ja sellega ongi kõik. See on sinu osa.

(Järgneb.)

CAROLINE LEAF

Karantiiniäratus

Karantiiniolukorras tärkas vaimne ärkamine, mistõttu annavad inimesed interneti keskkonnas oma elu Kristusele. Selles pandeemias puudutab Jumal südameid. Evangelist Nick Halli sõnul teatas üle 100 000 inimese, et annavad oma elu Kristusele kahe ülestõusmispüha ürituse läbi, mille korraldas tema teenistus Pulse.

Ligi 1,7 miljonit inimest 167 riigist osales veebiüritusel YouTube's ja Facebookis ning vastas evangeeliumile SMSi, e-maili või telefonikõnega. **Nick Hall** teenistusest Pulse vastab **Wendy Griffithi** küsimustele saates „Kristliku maailma uudised”.

WG: Nick, tere tulemast saatesse.

N.H: Tere, Wendy. Rõõm

olla teiega.

W.G: Tänan, et osaled. Räägi lähemalt nendest kahest suursündmusest. Kes osalesid ja milles see seisnes?

N.H: Usun, et praegune aeg on elu parim võimalus evangeliseerimiseks. Inimesed on haiget saanud ja paljud on kaotanud lootuse. Otsitakse vastuseid ning otsitakse Jeesust. Tahtsime õhutada ülemaailmset kogudust, eeskätt neid inimesi kogu maailmas, kes on väsinud ja on saanud kriisi tõttu kannatada.

Korraldasime ürituse Leader Check-In, millel osales ligi miljon pastorit ja kristlikku juhti. Soovisime pakkuda emotsionaalset, praktilist ja vaimset tuge. Teiste hulgas osalesid David Platt, Francis Chan, Priscilla Shirer, Michael W. Smith ja Kari Jobe. Püüdsime õhutada kogudust olema valmis üheks suurimaks ülestõusmispühaks, mida oleme eales kogunud, kui evangeelium levib.

Tegime selleks ülemaailmse digitaalse Suure Reede sündmuse. Seda esitati 43 keeles ja see jõudis rohkem kui sajasse riiki. Nüüdseks on 117 000

inimest vastanud evangeeliumile kas SMSi, e-maili või telefonikõne kaudu.

W.G: Seal osalesid tuntud inimesed. See mõte tuli sulle siis, kui sa palvetasid Jumala poole. Räägi sellest lähemalt.

N.H: Olen viimase 9 kuu jooksul läinud läbi tõsisest katsumusest. Minu õel oli kõhunäärmevähk ning ta suri kaks kuud tagasi. Sellest kriisist läbi minnes olen uuel viisil kogenud, kui oluline on igavik. Õnneks mu öde tundis Jeesust. Tean, et ta on kodus ega ole enam valudes. Kogen, kui oluline on Kristus neile, kes surevad ja kannatavad valudes. Tean, et me kõik kannatame, kuid mõne inimese kannatused on sõna otseses mõttes olemine taeva ja põrgu vahel. Kogesin Püha Vaimu, kui hüüdsin Jumala poole, et Ta päästaks need kirikujuhid, kes on valudes ja murtud ning annaks neile ilmutuse.

Ma ei suuda isegi seletada, kuidas see idee kahe nädala jooksul teoks sai. Meil ei olnud selle kohta mingit reklaami, kuid sajad miljonid inimesed ühinesid sellega üle

kogu maailma. Tegemist on karantiini-aegse vaimuliku ärkamisega. Meie ei teinud seda. Jumal teeb midagi uut ning nüüd on aeg tuua inimestele Jeesuse Kristuse valgust ja armastust.

W.G: Aamen, Nick. Tuneme sulle kaotuse puhul kaasa. Ei kujuta isegi ette vaimulikku ärkamist karantiinis. Võrratu sõnum, kuidas valust sündis midagi suurt. Sinuga kontakteeruti üle maailma. 100 000 inimest tunnistasid, et hakkasid uskuma Kristusesse. Räägi lähemalt.

N.H: Helistati Venemaalt, Ida-Euroopast, samuti maailma suurimast moslemiriigist Indoneesiast, seal hulgas ka Hiinast ning Hongkongist kuni kantoni ja mandariini keele kõnelejateni välja.

Lisaks veel Indiast: India on maa, kus miljard inimest on suletud kodukarantiini. Kodust lahkumine on neile keelatud. Enamike kodud ei ole avarad nagu meil, vaid ühe magamistoaga. Neil on suured pered ja kõik asuvad ühes ruumis.

Ülestõusmispühadel toimus Jumala Vaimu liikumine.

Saime ekraaniaja selle ürituse jaoks vaadataval ajal peamistes sekulaarsetes telekanalites. Püha Vaim sõna otseses mõttes tuli inimeste kodudesse ja rääkis neile Jumalast, kes päästab, kes viib meie kannatused ristile, kes võtab ülestõusmise läbi ära patu ja surma põhjustatud valu.

Vastuseid tuli Nigeeriast, Aafrikast, Kesk- ja Lõuna-Ameerikast. Kogudus üle maailma otsustas panustada, et kuulutada evangeeliumi. Selle tulemusena 117 000 inimest teatas, et andis oma elu Kristusele. Usun, et miljonid pöörduvad veel Kristuse poole ning et see on suurim evangeelne hetk, mida oleme oma elu jooksul näinud.

W.G: Võrratu. Mis sa arvad, kas see jätkub, kui äri hakkab taas käima, lapsed lähevad kooli ja inimesed tööle?

N.H: Olen sellel ajal palunud: "Jumal, peata pandeemia ning haigestumised ja valu." Samas palvetan rohkem selle pärast, et pandeemia ei läheks n-ö raisku. Usun, et hetkel on ärkamine ja koguduses on reformatsioon. Jumal eemal-

dab meie elust mõndagi. Võib-olla oleme pannud oma lootuse valedale asjadele, mitte Jeesusese, evangeliseerimisele, jüngerlusele või kadunutele.

Usun, et meil on hetkel võimaluste aken ning see on vaimuliku ärkamise algus. See jätkub, kuid samas teame, et kui karantiin on läbi, jätkub elu nagu tavaliselt. Inimesed tegelevad taas rahaga, panevad valelootuse ebajumalatele ning hakkavad pidutsema. Usun, et elame ainulaadsel ajal, mil kogu maailm on otsekui pausil. Meil ei ole hetkel asju, mis meid tavaliselt

tuimestavad ning millele loodame. Isegi meie tervis on haavatav.

W.G: Ka Starbucks on suletud?

N.H: Isegi Starbucks on suletud.

W.G: Mis ometi tuleb? Nick, võiksin sinuga terve päeva rääkida. Täna sind, et sa ei maganud hetke maha. Nii sai mitme elu muudetud. Jumal õnnistagu sind. Suur aitäh sulle.

N.H: Jumal õnnistagu sind, Wendy.

Kuulekus

Mina olen Ligiolu teie keskel. Mina olen teie peal olev võidmine. Mina olen teis olev Vaimu teenistus ja and. Teie olete Minu ihu, Minu käed, Minu jalad, Minu silmad, Minu kõrvad, Minu suu, Minu süda. Teie olete Minu sõna, Minu tahe, Minu avalikuks tehtud tee maailmas. Kuna Mina elan, teie elate. Kuna Mina armastan, teie armastate. Kuna Mina olen kuulekas, olete teie kuulekad.

Minu rahvas, see keda nimetatakse Minu nimega, on kuulekuse rahvas. Nad armastavad Mind, teisisõnu, nad annaksid oma elu Minu eest. Selle pärast nad annaksid oma elu ka teiste eest. Nad on kuulekuse rahvas. Mida nad näevad Mind tegevast, seda nad teevad. Mida nad kuulevad Mind ütlevast, seda nad räägivad. Kuhu nad näevad Mind minevat, sinna nad lähevad.

Nad ei hooli oma elust. Neil ei ole mingit hirmu selle ees, mida teised neist mõtlevad. Nad on püsti surnud. Seda nõutakse radikaalselt kuulekatelt inimestelt. Nad ei armasta oma elu kuni surmani. Selle tõttu on neil võit saatana üle (Ilm 12:11).

Nad ei armasta maailma ega tegutse maailmas, kuna Minu armastus on neis. Neil ei ole osa sellest, mis on maailmas: lihahimu, silmahimu ja elukõrkus. Nad teavad, et need asjad ei ole Minust, vaid maailmast (1Jh 2:15-16). Nad on need, kes tahavad järgida Mind, kuhu Ma iganes lähen (Ilm 14:4). Nad on need, kes on ustavad väikestes asjades, et Mina võiksin anda nende vastutusele suuremaid asju (Mt 25:21).

Seetõttu on vältimatu, et igaüks teist mõistab, kui tähtis on teil kuuletuda Mulle kõiges. Kui te kuuletute Minule kõiges, siis saate tegema asju, mis on omased võidmisele, mis on teie peal.

Pidage meeles, et te olete jagamas Mind, kui liigute võidmises. Te saate õnnistuse karikaks, kui te liigute võid-

mises. See teenistus ja and, mis on teie peal ja teie, ei ole teist, vaid täielikult Minust. Loobuge enesepiisavusest ja riskeerigem tegema asju, mida Mina teid teha käsin. Liikuge usus. Häälestage oma sisemised annid, teades, et te olete teenimas Minu elu ja Minu väega, mitte enda omaga. Te olete jagamas Mind, mitte ennast.

Kuuletuge Minule ustavalt, siis te saate tugevaks teenistuses ja annetes, mille Mina olen asetanud teisse. Teie ebaõnnestumine kuulekuses röövib elu ja õnnistuse nendelt, kellele Mina soovisin need anda. Alanduge ja kuuletuge. Uhkus ja enesekeskus eraldavad teid ustavusest. Kuulekus vabastab Minu väe ja seal, kus on Minu vägi, seal on Minu ligiolu.

Kuuletuge Minule väikestes asjades ja Mina võin hiljem anda teie hoolde suuremaid. Väikesed kuulekuse teod on teile harjutamiseks.

Esmalt tuleb kutse. Teid kutsuti enne maa rajamist, kuid see kutse ei ole tegev. Kutse tuleb heita ettevalmistuse ahju. Sellest sõltuvalt

Mina eeldan, et Minu poeg ja tütar kulgevad isikliku kõrbe- teekonna kaudu. Iga kõrbe- kogemuse eesmärk on tõmmata teid välja Egiptusest (maa- ilmast) ja võtta Egiptus välja teist.

Ärge kartke Minu kõrbeid! Suured ja säravad asjad toi- muvad kõrbes. Mina istutan sõna teie südamesse ja Mina toetan teid imelisel viisil, juhataades teid teie elu täitu- misele – Töötatud maale.

Pärast seda, kui teie kõrbe- teekond on lõppenud, tulete te kõrbest välja just nii nagu Mina tulin enda omast, Vaimu väes (Lk 4:14). Minu võid- mine tuleb teie üle. Te teate, millal see võidmine tuleb teie peale. Teid tehakse siis võime- liseks tegema neid suuremaid asju, mille tarvis olen teid kutsunud.

Koos võidmisega tuleb meelevald. Teil on meelevald Minult olla see, kelleks Mina teid olen teinud. Mina olen kõrgeim autoriteet kogu maa- ilma kõiksuses. Mina asetan autoriteedi kelle üle Mina tahan. Teil on autoriteet te- gutseda teenistuses või annis, mille Mina olen teisse asea-

nud. Teil ei ole meelevalda teha muud või olla keegi teine.

Teil on erinevaid andeid selle armu järgi, mille Mina olen teile andnud. Kui teile on antud prohveteerimine, prohveteerige usu mõõtu mõöda; kui teenimine, tee- nige; kui õpetus, õpetage; kui manitsus, manitsege; kui annetamine, annetage; kui valitsemine, valitsege toime- kalt; kui halastus, osutage seda rõõmuga. Tehke lihtsalt seda, mille mina olen andnud teile ülesandeks (Rm 12:6-8).

Igaühel teil on oma tee- nimistöö ja anded. Nende järgi tulevad võidmine ja meelevald. Tundke ära, kellel on mingi teenistus või and ja olge alluvad selle teenistuse ja ande võidmisele ja autoritee- dile. Igal isikul on autoriteet teiste elus üksnes nende tee- nistuse ja anni kujul. See autoriteet tegutseb ainult nii kaua, kui nende teenistus ja and töötavad.

Teist igaüks peab alistuma Minu sõnale, mis on teie jaoks teineteises. Alistumisele tul- lakse rõõmuga ja vabatahtli- kult. Selleks ei saa sundida.

Te olete vabad ja te peate lubama ka kõikidel teistel olla vabad. Alistumine autoriteedile on südame asi. Te kas olete alistunud või mitte. Surve ei vii alistumisele.

Tõeline alistumine on see, et lihtsalt võtad vastu Minu anni teise Minu ihuliikme tegevuse kaudu. Kui te alistute teenistusele ja annile, mis on teie jaoks nende kaudu, te alistute Minule. Mina olen see teenistus ja see and. Kui te vabastate oma teenistuse ja oma anni, te vabastate Mind ütlema ja tegema seda, mida Mina soovin öelda ja teha ihu ehitamiseks. Vaimu teenistus ja anded antakse üksnes ehitama Minu ihu Minusse.

Kui Minu teenistus ja Minu and vabalt vabastatakse ja keegi teist selle vastu võtab, saan Mina ligioluks teie keskel. Me jagame ja oleme osalised teineteises, meil on lähedane osadus ja ühtekuuluvus teineteisega. Me oleme üks ihu ja Mina olen selle pea (Ef 1:22-23).

Selle käigus Pauluse sõnade tõde efeslastele saab elavaks dünaamiliseks tõelisuseks:

„...ning olles usinad rahu sideme kaudu pidama Vaimu antud ühtsust. Üks ihu ja üks vaim, nagu te olete ka kutsutud üheks lootuseks oma kutsumise poolest; üks Issand, üks usk, üks ristimine, üks Jumal ja kõikide Isa, kes on kõikide üle ja kõikide läbi ja kõikide sees” (Ef 4:3-6). Teil on tõeline koinonia-ühendus ja Mina olen Ligiolu teie keskel.

„Üle kõige olgu püsiv teie omavaheline armastus, sest „armastus katab kinni patude hulga”. Olge üksteise vastu külalislahked ilma nurisemata! Teenigu igaüks teisi selle andega, mille ta on saanud, nagu Jumala mitmesuguse armu head majapidajad. Kui keegi räägib, siis ta rääkigu nagu Jumala sõnul, kui keegi teenib, siis teenigu nagu selle jõuga, mille Jumal annab, nõnda et Jumal saaks kõigiti austust Jeesuse Kristuse kaudu, kelle päralt on kirkus ja võim igavesest ajast igavesti! Aamen” (1Pt 4:8-11).

**CHARLES ELLIOT
NEWBOLD JR**

Qumrani koopad, kust leiti kirjarullid.

